

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Варна , 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елена Николова

при участието на секретаря Антония А. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Николова Гражданско дело №
20203110110777 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по искова молба от С. Е. Д., ЕГН 7703616040, с адрес: гр. В. **срещу** „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори, с която е предявен иск с правно основание чл. чл. 432, ал. 1 от КЗ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от **1 000 (хиляда) лв.**, представляващ частичен иск от общо сумата от 10 000 /десет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди-болки и страдания в резултат на ПТП, реализирано на 27.11.2019г. в гр. Варна, което ПТП е причинено по вина на водача на лек автомобил „Тойота авенсис“ с рег. №В 0165 НН, който автомобил е застрахован по договор за „Гражданска отговорност“ с полица №BG/02/1 1900326272713.02.2018г. и **сумата от 139,07 лв. (сто тридесет и девет лева и седем стотинки)**, представляваща обезщетение за имуществени вреди - разходи за закупени лекарства и заплатена такса за извършен преглед, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 02.09.2020 г. до окончателно изплащане на задължението.

В исковата молба се излага следната фактическа обстановка:

На 27.11.2019г. в гр. В. до бл.19 възникнало ПТП между л.а. „Тойота авенсис“ с рег. №В 0165 НН и л.а. „Рено Сценик“ с рег. № XXXX, по вина на водача на л.а. „Тойота авенсис“, тъй като водачът не взел мерки автомобилът да не самопотегли и да

се приведе в движение, при което посоченият лек автомобил самопотеглил и блъснал паркирания л.а. „Рено Сценик“, с рег. №XXXX, собственост на С. Е. Д., ЕГН 7703616040, който към момента на ПТП е бил в паркирано състояние.

За възникналото ПТП бил уведомен сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР- Варна и местопроизшествието било посетено от служители на полицията и бил съставен Протокол за ПТП №1741901/27.11.2019г. Виновен за възникване на същото бил водачът на л.а. „Тойота авенсис“ с рег. №XXXX.

По отношение на л.а. „Тойота авенсис“ с рег. №XXXX е налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество „БУЛ ИНС“ АД съгласно полица №BG/02/1 19003262727, която била действаща към датата на възникване на ПТП.

Вследствие на възникналото ПТП били нанесени увреждания по лек автомобил л.а. „Рено Сценик“ с рег. №XXXX. За посочените увреждания по автомобила, ищецът се е обърнал към застрахователната компания на виновния водач - ответното дружество ЗД „Бул Инс“ АД, като е заявил претенции за изплащане на застрахователно обезщетение за причинените му имуществени вреди. Въз основа на това била образувана щета №1910039580. По посочената щета, ответното дружество на два пъти заплатило застрахователно обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди, вследствие уврежданията по детайли на л.а. „Рено Сценик“ с рег. № XXXX. Наред с уврежданията по МПС- „Рено Сценик“ с ДК №XXXX на С. Е. Д., били причинени неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди.

В момента на удара между двата автомобила и седейки в купето, на шофьорското място на ударения автомобил, същият получил травма на главата и шията. При пристигане на полицейските служители, на техния въпрос, дали има пострадали, Д. отговаря, че единствено той е пострадал, като има болки в главата и врата, които не са нетърпими, поради което не се оказва и медицинска помощ. На следващия ден болките в главата и врата се усилват много. Д. започва да усеща, че цялата му глава е стегната, като в обръч, като болката се разпростира през целия врат и в главата. Очаква, че болата ще отшуми, но това не се случва.

На 29.11.2019г. посещава личния си лекар, поради болките които има, като започва да усеща световъртеж и нервно напрежение. Личният лекар му издава направление за консулт със специалист. За извършения преглед бил съставен амбулаторен лист №004053/29.11.2019г. На същия ден посещава и специалист-невролог. След извършения преглед и медицински изследвания, неврологът чрез УЗДС установил- снижен кръвоток в ДКА. Обяснил, че същият е в причинно-следствена връзка с травмата на врата и главата, получени при удара. Изписани били лекарства за

лечение, които докторът посочил, че следва да се приемат в продължение на три месеца. За извършения преглед бил съставен амбулаторен лист №002221/29.1.2019г.

В първите седем дни, след ПТП болките в главата на Д. били силни, интензивни и по цял ден. След около две седмици след ПТП болките намалели и не били така интензивни и по цял ден, но продължавали да са налице. Той не можел да спи, станал изключително раздразнителен, нервен и усещал, че е постоянно напрегнат. Подобни оплаквания не били типични за него и не се били проявявали преди инцидента. Това изострило отношенията му както в дома му със семейството му, така и на работа. Усещал нестабилност в походката си, в стоежа си и залитал. Ищецът сочи, че работи в сферата на строителството и това му състояние му пречило да върши ежедневната си работа, от която зависил доходът на семейството му и неговата прехрана. В началото неколkokратно на работа му прилошавало и се чувствал зле. След около месец болките продължавали да са налице, но не всеки ден, а през няколко дни и все по за кратко. Стабилизирали се походката му и стоежът, но нервното напрежение останало.

Ищецът твърди, че ПТП дало своето отражение и върху психиката му. Започнал често да сънува и кошмари, свързани с ПТП, в редките случаи, в които е могъл да има по-продължителен сън. Въпреки че преди ПТП пострадалото лице било добър и активен водач на МПС, след ПТП не можел да управлява самостоятелно автомобил и се налагало да бъде превозван. Наред с това, придвижването с автомобил и качването в такъв било свързано за него с голямо психическо напрежение и дискомфорт. Получавал сърцебиене и задух при пътуване в автомобил и при качване в такъв. Това освен, че му пречило да управлява автомобил, затруднявало значително и придвижването му до работа или на по-големи разстояния, извън гр. Варна, като следвало да разчита на други хора от строителната бригада, с която работи, на свои близки или на таксиметрови коли, за да го превозват.

След около два месеца от датата на ПТП, главоболието почти изчезнало и ищецът посетил невролог, за извършване на нов преглед и преценка дали да продължи медикаментозното лечение.

На 29.01.2020г. след преглед от невролог било установено, че кръвотокът е запазен и по съвет на лекаря, Д. следва да преустанови част от медикаментозното лечение. Ищецът продължил да страда от безсъние и нервно напрежение. Посетил психиатър, като за извършения преглед бил съставен амбулаторен лист №000181/29.01.2020г.

На 30.01.2020г. на Д. бил извършен преглед от психиатър и му било предписано медикаментозно лечение в продължение на един месец. За извършения преглед бил съставен амбулаторен лист №000065/30.01.2020г.

На 04.02.2020г. Д. посещава съдебен лекар в Съдебна медицина при МБАЛ „СВЕТА АННА- ВАРНА“ АД. Съгласно заключението на съдебния лекар, вследствие на ПТП са получени контузия на главата и шията, които биха могли да се получат при ПТП и удар на главата в детайл на МПС, силно внезапно сгъване, разгъване на шията и са в причинно- следствена връзка с ПТП.

Вследствие на получените травми и тяхното проявление върху психическото и физическото състояние на Д., същият загубил възможност за пълноценна реализация, като глава на семейството и мъж, ограничени били социалните му контакти, не можел да работи пълноценно и да се придвижва на по-големи разстояния. Всичките тези промени били нетипични за него, сравнение с неговото здравословно, социално и дейно държание, поведение и битие преди ПТП.

За лечението си С. Д. извършил разходи, съобразно предписанията на лекуващите го доктори.

Ищецът направил разходи, както следва: за предписани от психиатъра лекарства и закупени с цел провеждане на лечението - 42.60лв, съгласно фискални бонове от 30.01 и 31.01.2020г.; за предписани от невролога лекарства и закупени с цел провеждане на лечението са заплатени - 56,47лв, съгласно фискален бон от 29.11.2019г.; за проведения преглед в Съдебна медицина при МБАЛ „СВЕТА АННА- ВАРНА“ АД е заплатена сума в размер на 40лв.

Излага още, че лицето С. И. И. ЕЕН 6911111015, в качеството си на водач и паркирал автомобил марка „Тойота Авенсис“ с ДК№ XXXX е причинил имуществени и неимуществени вреди, болка и страдание на С. Е. Д. ЕЕН 7703616040.

ЗД „БУЛ ИНСАД ЕИК 831830482 към момента на възникване на ПТП и причиняване вредите на С. Е. Д. ЕГН ***** е имало сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на МПС - „Тойота Авенсис“ с ДК№ XXXX като отговорността на застрахователя е обусловена от тази на деликвента.

Ищецът се е обърнал към ответното дружество ЗД“БУЛ ИНС“АД ЕИК 831830482 с искане за изплащане на застрахователно обезщетение за причинените му неимуществени и свързаните с тях имуществени вреди.

С писмо с изх. №НЩ-2165/10.04.2020г. ответното дружество уведомило ищеца, че отказва да му заплати застрахователно обезщетение по претенцията му за репарирание на причинените му неимуществени вреди. Мотивът за отказа бил, че не се доказва от представените от него доказателства, че са му причинени увреждания, както и че същите са в причинно-следствена връзка с претърпяното от него ПТП. Посочва се, че не са налице и изискуеми документи, като Протокол за ПТП с пострадали лица.

Счита, че с факта на плащане на застрахователното обезщетение по щета №1910039580. ответното дружество е извършило признание за осъщественото на 27.11.2019г. ПТП и за отговорността и вината на водача на другия участник в ПТП, който автомобил е застрахован по договор за „Гражданска отговорност“ с полица № №BG/02/1 1900326272713.02.2018г. при ответното дружество.

В депозирания от ответника отговор на исковата молба в срока за по чл. 131 от ГПК същият оспорва иска изцяло иска по основание и по размер.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесният лек автомобил МПС Тойота Авенсис, с рег. № XXXX.

Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между описаното в исковата молба събитие и твърденията от ищеца увреждания, като твърди, че констатираните в представените медицински документи увреждания не кореспондират с механизма на ПТП. Оспорва представените с исковата молба медицински документи, тъй като не са събрани в хода на процеса и моли да бъдат изключени от доказателствата по делото. Оспорва твърденията, евентуално получените в следствие на ПТП увреждания, да са довели до продължителни болки и страдания, като твърди, че заявените от същия увреждания, болки и страдания се дължат единствено на предходни заболявания, от които страда ищецът. Оспорва оздравителният процес да е бил продължителен, тъй като видно от представените от ищеца документи данни, такъв да е протичал като цяло липсват. В случай, че се установи някаква по-голяма продължителност на оздравителния процес, твърди същото да е следствие на поведението и неспазване на лекарските предписания от страна на ищеца, както и на несвързани с процесното събитие предходни заболявания.

Оспорва твърденията за изживян стрес и душевни страдания на ищеца и в случай, че такива се установят, счита, че са резултат от лабилната психика и предходна обремененост на ищеца. Счита, че ищецът не е претърпял посочените от него увреждания и оспорва всичките му твърдения в тази насока. Счита, че същите са недължими и не подлежат на обезщетяване по смисъла на чл. 268 т. 9 от Кодекса за застраховането /отм./. Алтернативно оспорва последните като прекомерно завишени по размер.

В съдебно заседание ищецът е увеличил исковата си претенция от 1000,00 лв. на 5000,00 лв. частичен иск от 10000,00 лв.

Съдът, като прецени съобразно чл.12 и чл.235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че е налично валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния лек автомобил Тойота Авенсис, с рег.№ XXXX с ответното дружество.

По делото е представен Констативен протокол за ПТП №1741901/27.11.2019 г., в който е констатирано, че на 27.11.2019 г. в 16 часа и 50 минути в град В. до бл. 19 в ж.к. „В. В.“ настъпва ПТП между лек автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № XXXX, управляван от С.И.а И. и лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № XXXX, управляван от С. Е. Д. като водачът на първия автомобил не взема мерки паркиралото МПС да самопотегли и да се приведе в движение, като същото самопотегля и блъска паркирания зад автомобил Рено „Сценик“.

Представено е и Решение № 260713/02.03.2021 г., постановено по гр.д.№ 8489/2020 г. на ВРС, от което е видно, че БУЛ ИНС АД е осъдено да заплати на С. Е. Д. сумата от 1040 лева, частично от 1290 лв., представляващи претендиран неплатен остатък от общо застрахователно обезщетение в размер на 2566,20 лв. по застрахователна претенция № 1910039580 за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № XXXX, изразяващи се в увреждания по преден ляв амортисьор и тампон на амортисьор, ляв шенкел, предна лява джанта, предна лява кормилна щанга, ляв кормилен накрайник и кормилна рейка, облицовка на предна броня, преден ляв калник, преден ляв фар, в резултат на ПТП настъпило на 27.11.2019г. в гр. В. по вина на водач на лек автомобил „Тойота авенсис“ с рег. №XXXX, застрахован по договор за „Гражданска отговорност“ с полица № №BG/02/119003262727 при ответното дружество, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 22.07.2020г. до окончателно изплащане на задължението.

Представен е Амбулаторен лист №0045053 от 29.11.2019 г., от който е видно, че С.Д. е със снета анамнеза „световъртеж, главоболие“. Не е предписано лечение.

От Амбулаторен лист №002221 от 29.11.2019 г. е видно, че при извършен преглед на ищеца С.Д. е снета анамнеза „Треперене и нервно неразположение“. Посочено е обективно състояние „АН125/80 МРД няма данни. ЧМН бо СНР живи, двустранно еднакви. УЗДС – снижен кръвоток в ДКА“. Предписано е лечение Луцетам 1200; Вертимед 24 мг; Триптозин.

Приобщен е и Амбулаторен лист №000181 от 29.01.2020 г. със снета анамнеза „главоболие, треперене, безсъние и чревно напрежение след прекаран стрес“. Обективно състояние: „АН125/80 МРД няма данни. ЧМН бо СНР живи, двустранно еднакви. УЗДС – запазен кръвоток в ДКА“. Предписано лечение – Триптозин табл.

Представен е и Амбулаторен лист №000065 от 30.01.2020 г. с основна диагноза „Разстройство в адаптацията“. Изписана терапия Лебрето, Титико 75 за 30 дни.

По делото е приложено и Съдебномедицинска консултация №119/04.04.2020 г., към която дата не са установени клинични симптоми за контузия на шията и главата и касов бон за заплащане на прегледа на стойност 40,00 лв.

Представена е рецепта за Луцетам 1200; Вертимед 24 мг; Триптозин и касов бон за закупуването им на обща стойност от 56,47 лв. и рецепта за Лебрето, Титико 75 и касови бонове за обща стойност на лекарствата 33,43 лв.

Приобщено е и писмо изх.№НЩ-2165/10.04.2020 г., с което ответното застрахователно дружество е отказало да уважи претенцията на ищеца за заплащане на претърпените от него неимуществени и имуществени щети.

По делото е изслушана и приета **съдебно-медицинска експертиза на** вещото лице проф. д-р С. К., в която след обследване на приобщените към доказателствения материал по делото медицински документи е дал заключение, че при процесното ПТП ищецът би могъл да получи минимална повърхностна външна травма на главата, която не може да причини увреждания на главния мозък, още повече да причини и шийна травма. Оплакванията на ищеца изцяло са били функционални и са се отключили от странната ситуация на възникване на процесното ПТП. По принцип описаният от ищеца механизъм на настъпване на травматичното увреждане е възможен, ако ударът на двата автомобила е бил достатъчно силен, че автомобилът на ищеца да се премести надясно, а от получените инерционни сили той да си удари главата в лявата колонка. В конкретния случай ищецът не е транспортиран в Спешния център на МБАЛ „Св. Анна - Варна“, където се правят необходимите клинични изследвания и образни изследвания и се консултират със специалисти, и изобщо не е викана Бърза помощ, най-вероятно, защото не е било необходимо. На по-следващия след ПТП ден - 29.11.2019 г., С. Д. се е обърнал към личния си лекар с оплаквания от главоболие, световъртеж и нервно напрежение, като е обяснил че на предния ден си е ударил главата. Вместо да го изпрати за рентгенова снимка и да го насочи към неврохирург, които разбира от черепно-мозъчни травми, личният лекар го изпратил на невролог с диагноза главоболие. В издадения от невролога амбулаторен лист за преглед никъде на се споменава за черепно-мозъчни травма или за болки във врата, нито се описват травматични промени по кожата на главата. Поставена му е диагноза „Други разстройства на вегетативната нервна система“ и му е изписал лекарства за лекуване на невротичното разстройство. Направеното изследване с ултразвуковата доплерова сонография е било абсолютно излишно, тъй като с него не могат да се доказват или отхвърлят нито черепно-мозъчни травми, нито шийни травми, нито невротични разстройства. При второто посещение при невролога му е поставена нова диагноза

„Други уточнени невротични разстройства", тъй като ищецът се е оплаквал от „главоболие, треперене, безсъние и нервно напрежение" след прекаран стрес, която напълно отговаря на клиничната картина развита от С.Д.. На следващия ден 30.01.2020 г. ищецът е посетил психиатър, който му е поставил диагноза „Разстройство на адаптацията", тъй като се е оплаквал от главоболие, сърцебиене, задух, тремор безсъние и фобия от качване в превозни средства и му е изписал лекарства. В случая оплакванията на ищеца нямат нищо общо с клиниката на черепно-мозъчния травматизъм или със шийните травми. Невротичните оплаквания на ищеца, по негови данни са продължили около един месец, след което той се е възстановил напълно. Предприетото лечение е било адекватно и оздравителния период е преминал без усложнения.

Вещото лице, още заключава, че ако се приеме, че С.Д. действително си е ударил главата в лявата колонка на автомобила си, то болките от тази контузия на главата, за която вещото лице счита, че няма обективни данни, би следвало да отминат за няколко часа. Невротичните оплаквания на С. Д. са се отключили като последица от преживяното ПТП и нямат връзка с евентуалната контузия на главата, а с възникването на цялата ситуация около процесното ПТП. Извършените от ищеца плащания за закупуване на лекарства са пряко и непосредствено свързани с лечението на невротичното разстройство на ищеца получено след ПТП, но те не са за лечение на травматично увреждане. Доколкото вещото лице счита, че няма данни за черепно-мозъчна травма, то и не може да се търси пряка причинно-следствена връзка между тях.

От изслушаната и приобщената към доказателствения материал по делото **съдебно-психологическа експертиза на вещото лице Н.М.** се установява, че преживеният от ищеца инцидент е отключил значим стрес, в следствие претърпяното ПТП, т. к. е неочаквано събитие. Ангажирал е изцяло съзнанието му за дълъг период от време. В следствие се е трансформирал в дистрес с налични психосоматични прояви, касаещи телесната и психични сфери. В определени моменти отключва отрицателни емоции от инцидента. В такива моменти отрицателната емоция е изнесена навън, но в по-голяма част от времето е обърната към него, към неговата безисходица и безпомощност в момента на инцидента от ПТП, изразени под формата на мисли и спомени в тази насока. С течение на времето, начинът на преживяване на това събитие се е превърнал в психотравма, която и до настоящия момент не е преодоляна, не е преработена. В конкретния случай продължителността на симптомите насочват към Протрахирана депресивна реакция с продължителност около година и постепенно възстановяване. Към настоящия момент С.Д. все още не е преработил напълно психотравмата. При него се наблюдават емоционални и поведенчески реакции и соматични симптоми (социална несигурност - отдръпване, безсъние, повишено кръвно

налягане). Депресивното настроение, тревожността, безпокойството (или смесицата от тях) нарушават социалното му функциониране. Същите са подсилени от чувството му за невъзможност за справяне със ситуацията, за планиране на бъдещето си, или за продължаване на съществуването в настоящата ситуация, което в определена степен нарушава извършването и на рутинните ежедневни негови дейности. За справянето не е необходимо последващо медикаментозно лечение, но е необходима психологична помощ.

По делото са изслушани и показанията на свидетеля С. С. Д. – брат на ищеца, от които се установява, че знае за инцидента, че в края на месец ноември 2019 г. ищецът, съпругата му и детето отишли да изкарат карта за автобус на детето. Като се качили на колата, преди да тръгнат, отгоре се освободил и тръгнал лек автомобил и ударил автомобила на ищеца. Ищецът му звъннал и казал: „Брат, катастрофирах“, бил уплашен, пелтечил. Свидетелят отишъл със своята кола на мястото. Това станало зад пощата на кв. В., където има стръмен наклон. Лявата страна на колата била смачкана и изместена предницата надолу. Когато пристигнал там вече били полицаите. Качвали колата, която ги е ударила на платформа. Свидетелят качил колата на брат си на платформата, защото цялата предна част от ляво била счупена и не била в движение. Ищецът бил много зле, уплашен, бил си ударил главата. Още на място заявил, че има главоболие. На следващия ден свидетелят го закарал на лекар, тъй като вечерта болките се усилили. Отишли при личния лекар в Градска болница, който дал направление за невролог. Отишли на невролог. Ищецът продължил да се оплаква от главоболие. Докато свидетелят шофирал, ищецът му нямал доверие, бил уплашен. Изписали му лекарства, които пил около два месеца. Не бил добре. През цялото време се оплаквал, което свидетелят възприел, защото работи заедно с ищеца в строителството и работата им е свързана с качване на стълби. Той имал замайване, обаждал се на свидетеля и казал: „Лошо ми е“ и той трябвало да си остави работата и отивал да го прибере. Не работят по трудов договор, затова брат му не е ползвал болничен. В продължение на месец и половина болките били постоянни. В следствие замайването започнало да преминава, походката му се стабилизирала, но все още бил изнервен, постоянно се карали вкъщи, което свидетелят отдава на катастрофата, тъй като преди това не е имал проблеми. Възникнали и проблеми с шофирането – ищецът не искал да шофира, било го страх и свидетелят го карал шест месеца на работа. Когато се приближавала кола, казал: „Ще ни удари“. Сега шофира сам, но пак има страх.

По делото е разпитан и свидетелят М. Д. М.- съпруга на ищеца. От показанията □ се установява, че е била в колата при инцидента. Били паркирали зад пощата във В. Съпругът □ бил на шофьорското място. Били се обърнали един към друг и говорили. Погледнала детето и когато се обърнала отново напред, видяла една кола да

връхлита отгоре им. Колата дошла от баира и се спуснала, и ги ударила странично. Впоследствие разбрали, че колата няма шофьор. Понеже съпругът □ не очаквал удара, главата му рикоширала и се ударила в мястото на предпазния колан. След това се попитали дали са добре и слезли от колата. Колата им не била в движение. Съпругът □, още със слизането от колата, казал, че си е ударил главата, но нямал видими наранявания в момента. Не писали в протокола за ПТП това. Полицията, когато дошла, попитала дали има пострадали, но в момента ищецът не се възприел като пострадал. Вечерта □ се оплакал от главоболие, от лявата страна в главата и шията. На следващия ден също го боляло и го посъветвала да се обади на личния лекар и той записал час. След като брат му дошъл и го закарал на личния лекар, той се обадил и казал, че отива на невролог. Лекарствата, които му били предписани трябвало да ги пие три месеца. Първата една-две седмици го боляла главата всеки ден, ставало му лошо, виело му се свят, ходел на работа и се връщал, прилошавало му и лягал. Това продължило около месец. Когато минали два месеца, виенето на свят минало, вече не се оплаквал. Казал, че иска отново да отиде на невролог за преглед, за да разбере дали да пие още хапчетата. Тогава имал оплаквания - сънувал кошмари, не спял, викал на сън, дишал тежко, което налагало свидетелката да го събужда по няколко пъти на вечер. Все по-рядко имал главоболие, останали повече нервни състояния. Това се отразило много зле на семейните им отношения - карал се с децата и със свидетелката. Катастрофата повлияла и на шофирането му, тъй като ищецът половин година не искал да шофира или ако го правел бил постоянно притеснен.

По делото са изслушани и свидетелските показания на свидетеля С. И. И. – собственик на причинилия вредата автомобил, от които се установява, че инцидентът станал пред блок 19, където паркирал колата и след 10 или 15 минути му се обадил дежурният на КАТ Варна и казал, че колата му потеглила и блъснала друга кола. Когато пристигнал, ищецът бил извън автомобила с някаква жена. Няма представа какво е станало и как колата е потеглила сама. Ищецът бил адекватен, нямал травми, даже заплашвал свидетелят, че що го съди. По колата на свидетеля щетите се свеждали до ожулване на бронята, а на автомобила на ищеца до удар по гумата и калника. Колата на ищеца не била в движение, извикали платформа.

От така изложената фактическа обстановка, в съответствие с приложимите към спора правни норми, съдът стигна до следните правни изводи:

Съобразно чл.477, ал.1 от КЗ, с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Съгласно чл. 477, ал. 2 от ГПК по задължителната застраховка „Гражданска

отговорност” на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. За възникване на правото на обезщетение и успешното провеждане на исковете с правна квалификация чл.477, ал.1 КЗ ищецът следва да установи в условията на пълно и главно доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност” между прекия причинител на вредата и застрахователя - ответник към момента на увреждането, както и осъществяването на елементите от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, а именно реализирането на противоправно деяние, виновно причинено от водача на застрахования автомобил, от което като пряка и непосредствена последица са настъпили твърдените вреди в правната сфера на ищеца в претендирания размер.

Ответникът, за отхвърляне на предявения иск, следва да докаже изпълнение на задължението за възстановяване на претърпените вреди, както и направеното възражения.

По делото безспорно се установи, чена 27.11.2019 г. в 16 часа и 50 минути в град В. до бл. 19 в ж.к. „В. В.“ е настъпило ПТП между лек автомобил „Тойота Авенсис” с рег. № XXXX, собственост на С.И.а И. и лек автомобил „Рено Сценик” с рег. № XXXX, управляван от С. Е. Д., по вина на водача на лек автомобил „Тойота Авенсис” с рег. № XXXX - С.И.а И., който не е взел необходимите мерки управлението от него автомобил да не самопотегли, вследствие на което автомобилът му е самопотеглил и се е блъснал в паркирания автомобил на ищеца „Рено Сценик” с рег. № XXXX, като е причинил вреди по него, изразяващи се в увреждания по преден ляв амортизатор и тампон на амортизатор, ляв шенкел, предна лява джантата, предна лява кормилна щанга, ляв кормилен накрайник и кормилна рейка, облицовка на предна броня, преден ляв калник, преден ляв фар. По време на инцидента ищецът се е намирал на шофьорското място. В автомобила са били и съпругата му и детето му.

По време на настъпилото ПТП ищецът е ударил главата си в държача на колана, а вследствие на преживяното се отключва остра стресова реакция, която преминава в Протрахирана депресивна реакция с продължителност около година и постепенно възстановяване. Ищецът е имал силно изявиени симптоми – главоболие (около 2 месеца), безсъние редувано с неспокоен сън, кошмари, световъртеж, страх от пътуване с автомобил (шест месеца), неспособност да изпълнява работните си задължения (за срок от 2 месеца). Не се доказва значимо травматично увреждане на главата и шията, а причинената симптоматика се дължи на психическото състояние на ищеца след инцидента.

Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде определен по справедливост съобразно чл.52 ЗЗД, при съобразяване на конкретните, обективно съществуващи обстоятелства като характер на увреждането, начинът на извършването му, степента на влошаване на здравословното състояние, причинените морални страдания и др. съгласно дадените задължителни указания с ППВС №4/1968г. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките – по-ниско.

В светлината на изложеното, за да достигне до извод за справедлив размер на обезщетение, което да репарира причинените неимуществени вреди, настоящият съдебен състав съобразява:

Не се доказва твърдените болки на ищеца да са възникнали вследствие на травматични увреждания, настъпили при катастрофата. Напротив от събрания доказателствен материал по делото категорично се установява, че сблъсъкът и последвалият го удар в главата на ищеца не са от естеството да причинят болки и страдания на ищеца за повече от няколко часа. Не са и направени необходимите изследвания, за да се направи извода, че вследствие на инцидента ищецът е претърпял твърдените травматични увреждания на глава и шия. Ищецът е претърпял единствено психически страдания изразяващи се в „треперене” на тялото и мускулно напрежение, изпотяване, замайване, сърцебиене, световъртеж, главоболие, безсъние и епигастрален дискомфорт, които окончателно са отшумели за 1-2 месеца. Това разстройство се свързва с хроничен стрес, породен от околната среда, като в конкретния случай ищецът почти всеки ден е пътувал и е поставен в ситуация отново да преживява станалото ПТП. Последвалият страх от шофиране е също логична последица от случилото се. Поради тези съображения, настоящият съдебен състав намира, че общоприетият критерий за справедливост би бил удовлетворен с определяне на сума за обезщетение за причинените психични проблеми, изразяващи се в получените негативни психически преживявания и състояние на емоционален стрес, сумата в размер от **1000,00 (хиляда) лева**, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.09.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, за който и размер искът следва да бъде уважен, като бъде отхвърлен за горницата над **1 000,00 (хиляда) лева** до предявените **5000,00 (пет хиляди) лева**, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.09.2020 г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на предявения иск за имуществени вреди съдът намира, че относими са само представените доказателства за заплатени медикаменти в размер на **99,07 лв.**, но не и претендираните 40,00 лв. за извършен преглед от лекар съдебна

медицина, доколкото прегледът е извършен в един отдалечен от датата на събитието период и при него не са констатирани никакви травматични увреждания. Поради което предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от 99,07 лв., като бъде отхвърлен за разликата над тази сума до предявените 139,07 лв.

Предвид изхода на спора право на разноски се поражда за ищеца, съобразно уважената част от иска и за ответника, съобразно отхвърлената.

Съгласно представените доказателства за извършени разноски ищецът е сторил такива в размер на сумата 200 лв. – държавна такса, 367 лв. – депозит за вещо лице по СМЕ, 320,00 лв. – депозит за вещо лице по СПЕ и 12,60 лв. – преводни такси, или общо сумата от 899,60 лв., от която съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да му бъдат присъдени **188,91 лв.**, като за горницата над тази сума до заявените със списъка по чл. 80 ГПК следва да се отхвърли.

Ищецът е представляван от адвокат при условията на чл. 38, ал.1, т.3, предл. второ от ЗАдв., поради което на основание чл. 38, ал.2 от ЗАдв., във връзка с чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на адвоката припадащата се част от дължимото се адвокатско възнаграждение съобразно с уважената част от иска. Съгласно чл. 7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото се адвокатско възнаграждение е в размер на 580,00 лв., от което следва да бъдат присъдени на адв. Р.Р. **121,80 лв.**

Съгласно представените доказателства за извършени разноски ответникът е сторил такива в размер на 160,00 лв. възнаграждение за вещо лице и 40,00 лв. – депозит за свидетел, от които съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК следва да му бъдат присъдени **158,00 лв.**

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл. 493, ал. 1, т. 1, предл. първо от КЗ, „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Е. Д., ЕГН 7703616040, с адрес: гр. В., **сумата от 1 000 (хиляда) лв.**, представляващ частичен иск от общо сумата от 10 000 /десет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди-болки и страдания в резултат на ПТП, реализирано на 27.11.2019г. в гр. Варна, което ПТП е причинено по вина на водача на лек

автомобил „Тойота авенсис“ с рег. №XXXX, който автомобил е застрахован по договор за „Гражданска отговорност“ с полица №BG/02/I 1900326272713.02.2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 02.09.2020 г. до окончателно изплащане на задължението като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата **над 1000 (хиляда) лева** до предявените 5000,00 (пет хиляди), представляващ частичен иск от общо сумата от 10 000 /десет хиляди/ лева, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 02.09.2020 г. до окончателно изплащане на задължението

ОСЪЖДА, на осн. чл. 493, ал. 1, т. 1, предл. първо от КЗ, „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Е. Д., ЕГН 7703616040, с адрес: гр. В., сумата от 99,07 лв. (деветдесет девет лева и седем стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди - разходи за закупени лекарства в резултат на ПТП, реализирано на 27.11.2019г. в гр. Варна, което ПТП е причинено по вина на водача на лек автомобил „Тойота авенсис“ с рег. №XXXX, който автомобил е застрахован по договор за „Гражданска отговорност“ с полица №BG/02/I 1900326272713.02.2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 02.09.2020 г. до окончателно изплащане на задължението като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата **над 99,07 лв.** (деветдесет девет лева и седем стотинки) **до** предявените 139,07 лв. (сто тридесет и девет лева и седем стотинки), която разлика представлява стойността на извършен медицински преглед, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 02.09.2020 г. до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Е. Д., ЕГН 7703616040, с адрес: гр. В. **сумата 188,91 лв. (сто и осемдесет и осем лева и деветдесет и една стотинки)**, представляваща сторени разноски в производството, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Р.В. Р., ЕГН 7703241165, **сумата 121,80 лв. (сто двадесет и един лева и осемдесет стотинки)**, представляваща сторени разноски в производството, на осн. чл. 38, ал.2 от ЗАдв, вр. чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА С. Е. Д., ЕГН 7703616040, с адрес: гр. В. **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЗД

„БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **сумата 158,00 (сто петдесет и осем) лв.**, представляваща сторени разноски в производството, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____